

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XIII. Honorius III. Præposito, Archidiac. & H. de Parisiis, Canonico a
Suession.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

NOTÆ.

- I. a **[Dem.]** Ita tantum legitur in sexta collectione, & in quarta sub tit. de probationibus, cap. 2. Sed literam integrum, & inscriptionem restituo ex epistolis ipsius Pontificis lib. I. reg. 13. epist. 196. Monasterium Vallis Claræ est Ordinis Cisterciensis, in diœcesi Lugdunensi, constructum a Comite de Rouilly anno 1134. ut referunt Claudio Robertus in sua Gallia, Manrique tom. I. annal. Cisterc. anno 1134. cap. 8. num. 3. Fratres Sarmath. tom. 4. Gallie Christ. fol. 894. De diœcesi Lugdunensi nonnulla adduxi in cap. 25. de rescript.
2. b **[Sancti Petri ad Montes.]** Duplex est Abbatia hujus nominis in Gallia, utraque Ordinis sancti Augustini, una in diœcesi Claromontensi, alia in Episcopatu Catalaunensi, à Rogerio Epis-

copo anno 1096. fundata, ut referunt Fratres Sar-
math. tom. 4. Gallie, fol. 720. & ejus absque dubio
electus erat Abbas Iacobus, de quo in hac episo-
la agitur.

c **[Nulla sit probatio.]** Iuxta tradita in cap. quin-
tam II. de probat.

d **[Instrumentorum, vel testium.]** Ob eandem etiam rationem iti canonem 38. Concilij Lateran. Innocentius III. statut, ut in quolibet judicio iudex semper adhibeat publicam personam, vel duos testes idoneos, qui fideliter universa judicij acta conscribant, ut refertur in cap. quoniam II. de probat, ubi notavi.

e **[Proximenter.]** Quod grave delictum est, ut probat Narbona in l. 20. tit. 11. lib. 4. recipit. glo-
sa. 18. & iudex potest non solum punire offendentes personam propriam, verum & familiam suam, ut probavi in cap. I. de offic. deleg.

CAPUT XII.

Ex Concilio a Generali.

IN quibusdam provinciis, & Ecclesiarum patroni, & b advocates, & vicedominis in tantam insolentiam erexerunt, & audaciam, quod non solum cum vacantibus Ecclesiæ debet de Pastoribus idoneis provideri, difficultates ingerunt, & malitias; verum etiam de possessionibus, & aliis bonis ecclesiasticis pro sua voluntate presumunt; & quod horrendum est dicere, in necem Prælatorum prorumpere non formidant. Cum igitur quod ad defensionis subsidium est inventum, ad depressionis dispendium non debeat retorqueri, prohibemus expresse, ne patroni, vel advocates, seu vicedomi- ni super præmissis de cetero plus usurpent, quam reperitur in jure expressum; & si contra præsumperint, per severitatem canonicam dictissimum compescantur. Sacri nihil omnino Concilii approbatione statuimus, quod si patroni, vel advocates, aut feudatarii, seu vicedomi, seu alii beneficiati alicuius Ecclesiae Rectorem, vel clericum aliquum ipsius Ecclesiae per se, vel per alios occidere, vel mutilare ausu nefando præsumperint, patroni jufpatronatus, advocates advocationem, feudatarij feendum, vicedominum vicedominatum, vel beneficiati beneficium prorsus amittant: & ne minus vindicta, quam excessus memoria prorogetur, non solum de præmissis nihil proveniat ad hærides, sed etiam usque ad quartam generationem posteritates talium in clericorum collegium nullatenus admittantur, nec in regularibus dominibus alicuius Prælationis affi- quantur honorem, nisi cum eis fuerit dispensatum.

NOTÆ.

- a **[General.]** Ita etiam legitur in quarta col-
lectione, sub hoc tit. cap. 2. & in ipso Con-
cilio Lateran. cap. 45. de quo Concilio nonnulla
adduxi in cap. I. de summa Trinit.

b **[Patroni, & advocates.]** De quibus, & eorum

abusu circa Ecclesias sibi commendatas, egi in
cap. 13. de jure paron, ubi commentarium hujus
prioris partis inveniens.

c **[Amittant.]** Illustrant hanc partem Gibali-
nus de censur. insynopsi, verbo Homicidium, Barbola
de jure ecclesiastico lib. 3. cap. 14. Lambertinus de
reparron. art. 3. & 7. Gutierrez lib. 2. canoniconum, c. 7

CAPUT XIII.

Honорий III. Препосто, Archidiac. & H. de Paris, Canonico
& Sueffion.

Gravem dilectorum filiorum Capituli b Laudunensis recepimus questionem, quod cum nobilis vir c Comes Registensis pro multis injuriis, quas irrogarat eidem, per judices a Sede Apostolica delegatos excommunicationis vinculo fuit innodatus, idem jam per duos annos & amplius in excommunicatione persistens juri

juri parere pertinaciter renuit, claves Ecclesia in suæ salutis dispendium, & plurimorum scandalum contemnendo. Licet igitur hujusmodi pertinacia non careat scrupulo hereticae & pravitatis, volentes tamen nobilitati parcere Comitis supradicti, si forsan ad cor revertens à suo resipiscat errore: d. v. mandamus, quatenus si Comes prædictus à nobis diligenter commonitus infra quindecim dies post commonitionem nostram non paruerit plenè juri, vos excommunicationis sententiam latam in eum, sicut rationabiliter est prolatæ, facientes usque ad dignam satisfactionem inviolabiliter observari, & totam terram ipsius, ac loca, in quibus idem Comes fuerit commoratus, supponentes ecclesiastico interdicto, ecclesiæ, in quibus aliquid juris habere dignoscitur, ab ejus debito, sublato cuiuslibet contradictionis, & appellationis obsecrulo & absolventes, fideles ipsius, quandiu in excommunicatione persistiterit, ab ejusdem fidelitate denuntietis penitus & absolutos. Quod si forsan nec sic tribuat ei vexatio intellectum, poterit non immerito formidare, pertinacia obstinata eum in heresim impingat infamiam, quam cum voluerit, forte de facili non poterit evitare.

NOTÆ.

1. **S**ession.) Ita etiam legitur in quinta collectione, sub hoc tit. cap. 2. ex qua restituimus integrum literam textus. De Sessionensi diœcesi nonnulla adduxi in cap. 2. de libelli oblat.
2. **L**audun.) Ita legendum est, non Lundensi, ut vulgo legitur: de qua diœcesi ergi in cap. 25. de scriptis.
3. **C**omas Registrensis.) In sexta collectione legitur Registrensis, sed male, cum Comitatus Registrensis fuisset olim in Gallia, ut probant Cironius in presenti, qui notat Honorium hic agere de Hugone III. qui successit patri suo Manassii anno 1197 & decepsit anno 1229.
4. **H**eretica pravitatis.) Quia per inforsescientiam in excommunicatione per annum redditur excommunicatus suspectus de heresi, ut probavi in cap. excommunicamus, § quia, de hereticis.
5. **N**obilitati.) Facit textus in l. nemo, Cod. de summa Trinit. quod procedit in penitentiis corporalibus, cap. 1. de purgat. vulgar. latè probat Tiraquellus de pénit. temperand. causa 31. num. 25. nam alias nobiles cum exemplo facile inferiores ad

peccandum moveant, gravius sunt puniendi, præcipue in causis fidei, ut probant Simancas de Catholicis, sit. 46. num. 65. Eymericus ad Pennam, 2. part. direct. in presenti.

f. **A**bsolvatis.) Et ita rectè probat Lotherius de re beneficiaria lib. 3. quæst. 33. per inforsescientiam in excommunicatione privati clericum beneficio jam obtento, dum talis inforsescientia duret per triennium, juxta textum in cap. cum bona 8. de aetate & qualitate, ubi expofui doctrinam hanc.

g. **A**bsolutos. Quia non solum ob heresim privatim quis fidelitate à vassallis sibi promissa, juxta tradita in cap. final. de hereticis; verum & ob suspicionem heresim, ut de Philippo I. Rege Galliarum, qui ab Urbano II. in Claromontensi Concilio, & à Joanne & Benedicto Cardinalibus in Piataviensi Synodo ob ductam Bertradam in uxorem excommunicatus fuit, & à fidelitate subditorum privatus. Quia de causa Ivo Carnotensis Episcopus nunquam ei parere voluit, ut constat ex epist. 26. 35. & 211. & notavit Cironius in presenti, Magnus & Illufr. D. Ramos pro Episc. Lust. propof. 3. §. 2. num. 80.

5.

6.

TITULUS XXXVIII.

De poenitentiis, & remissionibus.

CAPUT PRIMUM.

Alexander^a Papa.

Anifesta peccata non sunt occultæ correctione purganda.

NOTÆ.

6. **A**lexander.) Ita legitur in sexta compilatione; in prima autem collectione, sub hoc tit. cap. 1. legitur, Calixtus Papa: sed verba hujus textus in nulla epistola ipsorum Pontificum reperiuntur; extant tamen apud D. Gregorium Magnum lib. 12. epistolar. epist. 132. ubi dum in-

D.D. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

struit Felicem Episcopum Messianensem super variis articulis ad disciplinam ecclesiasticam spectantibus, ait: *Manifesta quoque peccata non sunt occultæ correctione purganda: sed palam sunt arguendi, qui palam nocent, ut dum aperiæ obiurgatione sanantur, hi qui eos imitando deliquerant, corriganter. Dum enim unus corripitur, plurimi emendantur: & melius est, ut pro*

Aaa 2 multorum